

המשך סיפור לשבת – המסע לשנחאי.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"שילכו לעבוד" אומרים נערי האוצר הדשנים... והם שוכחים או מתעלמים מן העובדה, שפלא משמעותי מאד מן הרעבים כאן, הם אנשים שעובדים ולא מצליחים להתקיים. עיין ערך מחאת האוהלים. אחר כך בכיתי בלי דמעות מן העובדה שהגוף הריבוי הישראלי, כרת את עמוד החסד, עקר חסד אמיתי מן הלבבות ובכך ערער את יציבותה הגשמית והרוחנית של המדינה.

עצוב לומר, אבל מבחינתה של המדינה שלא תהיה תורה, ולא תהיה תפילה. וחסד? כבר דיברנו על חסד, אז על מה היא רוצה להשתית את עצמה? על פריימוז' בין שוטים ונבערים מדעת? על גנרלים חסרי בטחון? על גמר גביע המדינה למשחק כדור כזה או אחר? פתאום הפלאפון צלצל. דוד היה על הקו. דוד הוא יהודי צדיק חבר שלי, שהקים מטבח בתוך מבנה עירוני ריק. עזרתי לו קצת. הוא וחבריו רוכשים מזון בסיסי, עופות ודגים, מבשלים אותם, ובלי שישי מחלקים כ- 200 מנות למשפחות ואומללות ממש. דוד וחבריו משמחים מאות נפשות מדי שבוע, והם לא עושים חשבון ומתבזים כדי להתרים פרוטה לפרוטתו.

"כן דוד, מה חדש?". "אני חושש שהעיריה רוצה לזרוק אותנו מן המטבח. מה נעשה? שמעתי שעשו ישיבה מיוחדת עם המון פקידים כדי להשתלט על המבנה... עשה לי טובה וברוק מה הכוונות שלהם...".

"אוקי, דוד, תרגע, אני בודק וכבר חוזר". בדקתי בחלונות הגבוהים. לא יאומן, ישנו תורם יקר, ממש יקר, אשר הקצה מהונו האישי סכום לא מבוטל של... ארבעה מליון ₪, והעניק אותו בנדיבות רבה ובלב חפץ לעירייה, כדי שתקים ותשכלל אתר משובח יעיל ומכובד לאזרחים מכובדים לא פחות.

כלבים. היהודי היקר לא יכול לסבול את הצער של הכלבים המשוטטים, קשה לו עם עוגמת נפשם של הכלבים החולים והפצועים, ולכן הוויל מכספו סכום דמיוני כדי להוסיף רווחה וחיים טובים לכלבי אזור המרכז. כל כך יפה מצידו.

"לא נורא דוד, אל תדאג, במטבח שלך אף אחד לא יגע, אבל עוד מעט תהיה מוקף בהמון כלבים שנאספו עצובים מן הרחוב ויקבלו סמוך אליך, מלון חמישה כוכבים פנסיון מלא".

דוד נרגע.

אני לא נרגעתי. אילו יכולתי הייתי הופך עולמות כדי להפגיש בין המטורללת עם העצומה של המסע לשנחאי, לבין התורם המשובש של הכלבייה, ויחם פגישת פיסגה. לדעתי, המטורללת הייתה מצליחה לשכנע אותו להקצות בכלבייה שלו אגף שלם לכלבים סיניים, והוא, אין לי ספק, היה חותם על העצומה שלה.

הרבה חסד היה יוצא מן המפגש הזה. ממש הרבה.

אני מקווה הרב לוי, שהמכתב שלי ראוי לפירסום. וגם אם לא, את מה שעל ליבי, פרקתי".

מילתא דבדיחותא

3 זואה

זאיץ נעץ אן האלצר האאשי וביקש ממנו נייך וזיפונן. "אלו שם מה ארץ?" אאלו האלצר.

"זאא, מכויון שאפדה כאן גקווה שאקפא אן הארוחה בעודי מי, החלטתי אכונה צוואה ולהזיז אן הארוחה אפני ואפני-בני ער זואס". אאך וי3א מהאסערה בענץ גרזא...

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות" (א' יז')

"...ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות", סופי התיבות של פסוק זה הם - "מתן תורה".

וישנו עוד מקום אחד בודד בתורה, שבו אנו מוצאים את המילים "מתן תורה" רמוזות בסופי התיבות, זה בפרשת יתרו (שמות יט' יז') ששם כתוב: "ויצא משה את העם לקראת האלוקים מן המחנה ויתייצבו בתחתית ההר", סופי תיבות "מתן תורה". והפלא הגדול הוא, שאת פרשת 'במדבר' אנו קוראים בערב חג "מתן תורה", ופרשת 'יתרו' היא בעצמה פרשת "מתן תורה", מפלא!

[כפתור ופרח]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות" קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים. אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן" מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

הגרלה על הפתעה בתהילים פרטים בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 20:20
יציאת השבת: 21:11
רבנו תם: 21:06
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

359

לידונו הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, משה בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, הודיה בת מירב.

לחילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא

הרה"ג רבינו שמריהו יוסף חיים בן מרים.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליזה עזיזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, מאיר בן שרה, יהודה בן חנה, רפאל בן לרז, מלכה בת שרה, אליה ציון בן חיה, חיה בת יהודית.

לרפוא'ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה-
מרים אהובה בת מולוק,
אריה בת חביבה,
מיכאל בן גולדה-
רונית בת מרים,
שאוול בן יפת-
ציונה בת רחל,
מירב בת ציונה-
יעל בת מירב,
לע"ג: שלום בן סעדיה *
רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-הנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

פרשת במדבר

גודל עונשו של המדבר בגנות חברו

ותדבר מרים ואהרן במשה. (י"ב, א')

זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים."

והרי דברים קל וחומר, ומה מרים שלא דיברה אלא שלא בפניו של משה, ולהנאתו של משה, ולשבחו של מקום, ולבנינו של עולם - כך נענשה, המדבר בגנותו של חברו ברבים על אחת כמה וכמה. (ילקוט שמעוני, דברים כ"ד, רמז תתקל"ז)

תלמידו של ה'חפץ חיים' זיע"א, הרב פלטינק זצ"ל, כיהן כרבה של אחת הקהילות היהודיות החשובות באירופה.

אך למרות היותו תלמיד חכם גדול וצדיק מופלג, לא נחל הצלחה מרובה עם בני קהילתו.חוסר הצלחתו נבע בעיקר בגלל התנהגותו של אדם אחד, ראש הקהל בעיר, שהיה יהודי עשיר תקיף ועז פנים, שנהג לנצל כל הזדמנות, כדי לבטל את דעתו של הרב, כאשר הדבר 'התגשג' ברצונותיו האישיים, והנה ביום מן הימים, נצפה ראש הקהל בפתח ביתו של הרב, כשדמעתו על לחיו ופניו אבלות, הרב קיבל אותו במאור פנים, בדיוק כפי שנהג לקבל את כל בני קהילתו והאזין בקשב רב, כשהעשיר תינה בפניו את צערו.

במאמץ רב ותוך כדי פרצי הבכי והיבבות החנוקות שליוו את דבריו, הובנה הבעיה המחרידה, בתו היחידה. בתו היחידה והאהובה, הודיעה לו חד משמעית, כי היא מתכוונת להינשא לגוי רחמנא ליצלן,ראש הקהל השבור והרצוף, הביע התנצלות על הצער הרב שגרם לאורך השנים וביקש מהרב שישוחח עם בתו, וינאי אותה מהצעד המסוכן.

הרב הצדיק, מחל כמונן בלב שלם, ושוחח עימה שיחה ארוכה. הבת הקפידה לשמור על כבודו של הרב, ולהאזין לכל דבריו בסבלנות, אך בסיומה פנתה והודיעה לאביה, כי היא נחושה עדין בדעתה, להתחתן עם הבחור הגוי.

כיצד יתכן שלא הצלחת להשפיע על ביתי? תמה ראש הקהל, הלא דברי טעם דיברת וגם ידוע ומפורסם שבדריך פועלים?! נאנח הרב ואמר: אספר לך סיפור אותו שמעתי ממורי ורבי ה'חפץ חיים' זכר צדיק וקדוש לברכה.מעשה ברופא מפורסם, אשר גילה תרופה לאחת מהמגפות הקטלניות ביותר, שנפוצו בתקופתו. הייתה זו מחלה מתפשטת, אשר הפילה חללים רבים, ובפרט בקרב ילדים רחמנא ליצלן, שטרם מצאו לה מזור. מכיוון שהוא היה הרופא היחיד, אשר ידע לטפל בשורש המחלה, נהג להסתובב בעצמו בין העיירות השונות ולהעניק את השיקוי המרפא, חיים אין כסף, לחולים הזקוקים לו.

יום אחד, עשה הרופא את דרכו לעיירה מסוימת ונאלץ לעבור דרך יער מסוכן המועד לפורענות, במעבה היער, הרחק ממחוז חפצו, התנפלה עליו קבוצת שודדים, רוקנה את תיקו אל תוך הנהר, שדדה את כספו ובנס חיינו נותרו לולשלא.כאבו של הרופא הטוב היה עמוק, לא רק בגלל הכאבים הפיזיים, אלא משום שידע. כי לא יוכל לעזור לחולים המסכנים. הממתנים לו ביישוב הסמוך וגורלם נחרץ.

בכל זאת, המשך והגיע אל העיירה.

הכיכר המרכזית המתה אנשים, אשר יצרו שורה ארוכה ועמדו בנימוס ובסדר מופתי לפני החדר, בו היו אמורים לפגוש את הרופא הגואל.בראש התור, עמד ראש השודדים בכבודו ובעצמו, כשלאידו בנו, חולה אנוש.השודד והילד החלוש נכנסו אל החדר, והרופא ערך את הבדיקה.

המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1 – פרשת השבוע.

המשך מהעמוד הקודם.

בסימנה פנה אל האב ואמר לו: לצערי, לא אוכל לעזור לבנך. אמש בדרך לעיירה שלכם, אירע לי אסון. הותקפתי על ידי חבורת שוודים אשר נטלה את כספי וגם השליכה את תיקי הרפואי לנהר. בתיק זה, היו בקבוקי השיקי אשר היו יכולים לרפא את בנך, צר לי...כששמע האב - השווד את דבריו של הרופא, הבין את אשר אירע. הרי הוא זה שהשליך את סמי המרפא אל המים, ובכך חרץ את גורל בנו למיתה. החל השווד למרר בבכי, אבל את הנעשה לא ניתן להשיב... זהו המשל, אמר הרב פלטינק, והנמשל, רבנים ומחנכים בישראל הם שהלחינו של בורא עולם. מטרותם, בין השאר, להשיב למוטב את חניניהם ולתקן את אורחות תלמידיהם מתחלואי הנפש. אך לשם כך, הם זקוקים לכלי מלאכתם, בהם אותם כלים ששומעיהם יעריכו אותם.

כדי שמלמד ישפיע על תלמיד, חובה שהוריו ידאגו לאווירה של כבוד והערכה אליו, לטובתו של בנם זה האינטרס שלהם, למענו. אם אחדים מבני הקהילה ירעילו את האווירה סביב מנהיגותו של הרב. כיצד דבריו ישמעו?! סיים הרב פלטינק, ואתה אב נכבד, שעשית כל מה שיכולת כדי לזלזל בי ולדבר בגנותי, חרצת כמו ידך את גורלה של ביתך, משום שדברי אינם נשמעים באוזניה. ומוסר השכל גדול יש כאן! אם רוצים אנו שדברי התורה ובפרט דברי מוסר יתיישבו בלב בנינו, נשמור על כלי אומנותו של הרב, נכבד כל מילה שלו, גם אם אנחנו חושבים אחרת". (דרכי חינוך)

הקב"ה תובע את כבודם של החכמים

ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה. (י"ב, ח')

הוא מתחמם כנגד ארון של חכמים, והוא זהיר מגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיפתן עקיפת עקרב, ולחישתן לחישתן שרף, וכל דבריהם כגחלי אש. (אבות ב', י') הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, נפטר ביום תענית אסתר בארצות הברית,שם, בי"ד אדר - יום פורים, ליווהו אלפי בני ישראל. לאחר מכן, הוטסה המיטה לארץ. כאן, נערכה לו הלוויה בירושלים, ביום ט"ו אדר, פורים דמוקפין, והיו הספדים כדן "חכם פנינו". לאחר ההלוויה, אחד מהמוני המלוים החל לחוש מחושב ראש עזים. הלך מיד לרופא, אשר שלחו לבדיקות, ולבסוף מצאו בראשו את המחלה, רחמנא ליצלן.

בצר לו, הלך לאחד מהצדיקים, וביקש שיעשה לו גורל הגר"א. ומה השתוממו שיצא בגורל: "ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה". שאלו הרב. האם דברת משהו על רבי משה פיינשטיין? ענה לו אותו יהודי, אני?! חס וחלילה, אמר לו הרב - תחשוב טוב.ואז נזכר היהודי ואמר, אה. ההלוויה הייתה בפורים! היו רבע מיליון איש בהלוויה.רבנים עמדו והספידו: הרב שך, הרב פוברסקי, רבי מיכל זצ"ל ועוד. ההספדים התארכו, ואז אמרתי ליהודי, אשר עמד לצדידי: "סדר רבי משה, רבי משה, אבל בכל זאת פורים היום, יש גבול". אמר לו הרב, לך תאסוף עשרה אנשים, עלה עמם לקיברו ובקש סליחה, וכך היה. ואכן, בדרך פלא נעלמה המחלה מראשו. (עלי ורדים)

לתרומות והקדשות לעלון חייגו:

052-718-38-66

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי: שרה נוראני בת מרים אהובה

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת במדבר כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו האהונכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

להי הארץ ומלואה! מובניות דקר בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ 03-676-8181

סיפור לשבת – המסע לשנחאי.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

מכתב.

"ביום שני השבוע, ברחוב מרכזי בעיר, עצרה אותי אשה שנראית לגמרי נורמלית ברחוב, וביקשה ממני לחתום על עצומה. "עצומה"? שאלתי.

"כן" השיבה "מדובר על תופעה מחרידה ומוזעזעת, שעלינו לעצור אותה בטרם תת. כריחת איברים וסחר באיברי בני אדם בניגוד לצונם, מעשים נפשעים שעלינו להוקיע אותם ולהזיק עולם ומלואו!!! אתה מסכים לחתום?".

האמת היא שכמעט נעקתה נשמתי מן התיאורים המצמררים של הגברת הנכבדה, שאחזה בידים את העצומה הכה אנושית.

"כאן במדינה שלנו כורתים איברי בני אדם בניגוד לצונם, וסוחרים בהם משל היו כרעים של עוף או שמא לשון של פרה?" התעניינתי. "לא, מה פתאום זה מותרש בסין, הסינים בחסות ממשלתם ובתמיכתה, פיתחו ענף יצוא מכניס.

רוצחים סינים, ומשווקים את איבריהם. הם לוקחים רוצחים גנים, או פושעים מסוגים שונים, מדללים את בתי הסוהר שלהם מחד, ומוסיפים סכומי עתק לתוצר הלאומי שלהם, מסחר באיברים והשתלות לכל דיכפין. אסור לנו לשתוק...".

חתמתי. היתה לי ברירה? הגברת הרצינית הזו חשה שהיא מתקנת את העולם באמצעות העצומה המזוהה הזו, שעליה יחתמו - כנראה - כמה עשרות אלפי ישראלים משועממים, שהסינים בוודאי לא סופרים.

צעדתי ברחוב בינות חנויות ממכר מזכרות לתיירים ולמסעדות דלילות, וישיתי יד ימיני, מה מניע אנשים מסוגה של הגברת הזו, לעסוק בנושא סיני מלוכסן עיניים, ולא באיזו פרשייה חברתית רגישה ועצובה המתרחשת כאן ועכשיו במדינה שלה, מדינת ישראל.

מדוע למשל לא קובא לה, שהממשלות בעשור האחרונות הרעיבו בשיטתיות מליון ילדים. והתעלמו ממצוקת הדיור של עשרות אלפי זוגות? למה לא קובא לה על מאות חולים סופניים ששל התרופות הלאומי מתעלם מסופנותם, בעוד המדינה שורפת סכומי עתק על הצגות תיאטרון מרושעות ועל משחקי ספורט ריקניים, ולא דואגת לחיי אחיה ואחיותיה היהודיים המשועמים לתרופה מארכת-חיים?

נכון, הסינים אינם כלבים וחתולים, ובהחלט נורא ואיום שהשלטון שם סוחר באיבריהם, אבל מדוע להשקיע אנרגיה בעצמות חסרות תוחלת להארכת חיי הסינים, ולא להשקיע את אותה אנרגיה בהארכת חיי יהודים, שהם בשר מבשרה דם מדמם? משונה מאד.

50 מטר אחר כך, בקרן הרחובות ניצבה אשה אחרת עם שלושת ילדיה הקטנים ומסכיבה קרטונים ושקיות ניילון.

"הבנך זרק אותי מהדירה" היא סיפרה לי "לא מסוגלת לשלם משכנתא בעלי פוטר, אני עובדת בחצי משרה... עכשיו אני ברחוב, לא יודעת מה לעשות עוד. אולי תוכל לעזור?".

רציתי מאוד לקרוא לגברת ההיא עם העצומה של הסינים, ולהגיש אותה עם הגברת שזרקה לרחוב... חשבתי שעצומה ישראלית אותנטית, שתמנע זריקת אנשים לרחוב על ידי הבנקים, בוודאי תתרם הרבה מאד למורל הלאומי.

אבל האשה המזוהה ההיא כבר גלשה לרחוב אחר כדי לשכנע תמימים כמוני, להציל את הסינים האומללים, וכאן ניצבת לה אחותה ומחפשת קורת-

גג לחמש נפשות יהודיות, זה לא נושא לעצומה? "לפחות אתפוש תפילת מנחה" ההרתה ביני לבין עצמי, "הרי ללכת ברחוב של עיר ברובה חילונית ועוד בחודש אלול, זה קרוב לפיקוח נפש".

דקה נדבקה לדקה, ולפני שהחזן המתנדב תפש את מקומו ליד התיבה, נכנס יהודי בעל חזות חסידיית דפק על שולחן סמוך וביקש שיאזינו לו. "צדקה תציל מצלות, ולעולם אין אדם מעני מן הצדקה" הכריז לאוזני קובץ המתפללים המקרי "אני מגיע מעיר פלונית, יש לי 13 ילדים, ואשתי - לא על אף אחד - חלתה במחלה הארורה... ולרש אין כל... התרופות והטיפולים הפילו אותי לגמרי... הנה המסמכים וחתומות הרבנים. אגא, עיזרו לי אחים יקרים, תפתחו את הלב".

פתחנו לב וכיס, וצללנו לתוך תפילת מנחה באווירה קודרת למדי.

אחר "עלינו לשבח" רציתי לשלוח את החסיד לגברת הישראלית היא מטעם מדינת סין, כדי שתארגן לו עצומה אנושית שכזו, שתדאג לאנשים יקרים שכאלה, שפתאום חרב עליהם עולמם והם נאלצים להתבונן בשביל פת לחם וקורת תרופות.

אבל החסיד האומלל כבר היה בתאוצה מבוישת לכיוון בית כנסת אחר, והגברת הייא שדואגת לכליות וללבבות ולריאות של מלוכסני המבט, פשוט נמוגה מן העיר... ולא היה עם מי לדבר.

עיני זמויע חיפשתי ספסל בגן ציבורי צדדי, ובחסדי השם מצאתי ספסל שכוה.

התיישבתי והחילתי לחשוב. רגע רגע, ריבוננו של עולם, לגברת עם העצומה יש לב זהב, היא רחמנית וטובה, וכוונותיה טהורות, אבל היא פשוט לא כבבש הנכון... היא ירדה מן האוטוסטרדה מוקדם מדי... סתתה מן הדרך, ובמקום להגיע לירושלים, היא הגיעה לשנחא.

איזו עקמומיות מטופשת, כמה חבל, כמה עצוב שהיא מאבדת את זמנה על סמך לטובתם. היא באמת שופעת חסד ורחמים, אבל הם הולכים לה לאיבוד, כמו גשמים מקוללים שיוזרים על הים, ולא על שדות החיטה הצמאים. כמו נהר של מים זכים שנטרף על ידי ים מלוח, כמו מעיין טהור שמיימי גולשים למנהרות הביוב. ואז נצבט ליבי.

על שלושה דברים העולם עומד... ועל גמילות חסדים. המדינה הישראלית, בשיטתיות אידיאולוגית רמסה את עמוד החסד, ואת יתרת המעות שיש לה היא מפנה לנחלי האכזב, למעיינות נרפשים. את אורחיה היא מחנכת לדאוג לעצמם, לאנכיותם, לגשמיותם, ומנווטת את מידת החסד הטמונה בהם לסין כורתת האיברים, או לארצות שרעש אדמה פגע בהן, או צונאמי שסחף אותן.

המדינה משחררת עשרות מליוני שקלים כדי להציל גוים שנלכדו תחת בנין הרוס בגואטמאלה או קונגו, אבל העיקר ששל התרופות בבית ישרא מצומק ולרופאים יתנו משכורות רעב. למה? כי חסד עושים רק לחוקר רחוק, ולא לקרוב רבוב.

המדינה לא אוהבת אנשים טובים ועמותות ואיגונו חסד, ולכן אלה שמוסרים נפשם כדי למלא את בטנם של יהודים, הם מוקצים מחמת מיאוס.

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 03-509-1000

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מגני הצעירים

המדת שמעון

03-30-415-72

לתרומות וישועות:

1800-20-22-20

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

